

V?c C-132/10

Olivier Halley a další

v.

Belgische Staat

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná rechtbank van eerste aanleg te Leuven)

„P?ímé dan? – Volný pohyb kapitálu – ?lánek 63 SFEU – D?ická da? z akcií na jméno – Proml?ecí lh?ta pro ur?ení hodnoty akcií, která je v p?ípad? akcií ve spole?nostech-nerezidentech delší než proml?ecí lh?ta, která se použije v p?ípad? akcií ve spole?nostech-rezidentech – Omezení ? Od?vodn?ní“

Shrnutí rozsudku

Volný pohyb kapitálu – Omezení – Da?ové právní p?edpisy – D?ická da?

(?lánek 63 SFEU)

?lánek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úprav? ?lenského státu, která upravuje v oblasti d?ické dan? desetiletou proml?ecí lh?tu pro oce?ování akcií na jméno spole?nosti, jejímž byla zesnulá osoba akcioná?em a jejíž sídlo skute?ného vedení se nachází v jiném ?lenském stát?, zatímco tatáž lh?ta ?iní dva roky v p?ípadech, kdy se sídlo skute?ného vedení spole?nosti nachází v prvn? uvedeném ?lenském stát?.

Použití této delší proml?ecí lh?ty na d?dice akcií spole?nosti, jejíž sídlo skute?ného vedení se nachází v jiném ?lenském stát?, je zp?sobilé odradit rezidenty prvn? uvedeného ?lenského státu od investování v n? kterém ?lenském stát? nebo od toho, aby v tomto stát? ponechali investice do aktiv nacházejících se mimo tento ?lenský stát, nebo? jejich d?icové se budou dlouhodob? nacházet v nejistot? ohledn? možnosti, že jim bude vym??ena da?.

Taková právní úprava není od?vodn?na ani nezbytností zajistit ú?innost da?ového dohledu, ani cílem spo?ívajícím v boji proti da?ovým únik?m, nebo? obecné uplat?ování lh?ty deseti let nijak nezávisí na uplynutí doby nezbytné k ú?elnému využití mechanism? vzájemné pomoci nebo jiných mechanism? umož?ujících zjistit hodnotu dot?ených akcií. Je t?eba odlišovat situaci, kdy ?ástky, které jsou zdanitelné, byly zaml?eny orgán?m da?ové správy a tyto orgány nemají k dispozici žádnou indicii umož?ující zahájit šet?ení, od situace, kdy tyto orgány mají informace týkající se zdanitelných ?ástek. Jestliže orgány da?ové správy jednoho ?lenského státu mají k dispozici indicie, které jim umož?ují obrátit se na p?íslušné orgány jiných ?lenských stát?, a? již prost?ednictvím vzájemné pomoci stanovené sm?rnicí 77/799 o vzájemné pomoci mezi p?íslušnými orgány ?lenských stát? v oblasti p?ímých daní, nebo vzájemné pomoci stanovené dvoustrannými dohodami, aby jim uvedené orgány sd?lily informace nezbytné ke stanovení správné ?ástky dan?, pouhá skute?nost, že se dot?ené zdanitelné ?ástky nacházejí v jiném ?lenském stát?, neod?vod?uje obecné uplatn?ní dodate?né lh?ty pro dom??ení dan?, která nijak nezávisí na dob? nezbytné k náležitému využití t?chto mechanism? vzájemné pomoci.

(viz body 24, 30, 33, 36, 39–40 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

15. září 2011(*)

„Příjmé daně – Volný pohyb kapitálu – Článek 63 SFEU – Dědická daň z akcií na jméno – Promlčecí lhůta pro určení hodnoty akcií, která je v případě akcií ve společnostech-nerezidentech delší než promlčecí lhůta, která se použije v případě akcií ve společnostech-rezidentech – Omezení „Odvodnění“

Ve věci C-132/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgie) ze dne 12. února 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 15. března 2010, v řízení

Olivier Halley,

Julie Halley,

Marie Halley

proti

Belgische Staat,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, A. Arabadžev, A. Rosas, U. Løhmus (zpravodaj) a A. Ó Caoimh, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. ledna 2011,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za O. Halley, J. Halley a M. Halley A. Biesmansem a R. Deblauwem, advocaten,
- za belgickou vládu M. Jacobs a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi R. Lyalem, P. van Nuffelem a W. Roelsem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout v?c bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 26 SFEU, 49 SFEU, 63 SFEU a 65 SFEU.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi O. Halleyem, J. Halley a M. Halley a belgickým státem ohledně daně z akcí na jméno v podniku, jehož sídlo skutečného vedení se nenachází v Belgii.

Právní rámec

Unijní právní úprava

3 Podle čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 88/361/EHS ze dne 24. června 1988, kterou se provádí článek 67 Smlouvy [článek zrušený Amsterodamskou smlouvou] (Úř. věst. L 178, s. 5; Zvl. vyd. 10/001, s. 10):

„Aniž jsou dále uvedena ustanovení, zruší členské státy omezení pohybu kapitálu mezi rezidenty členských států. Pro zjednodušení provádění této směrnice se pohyb kapitálu řídí podle klasifikace uvedené v příloze I.“

4 Mezi způsoby pohybu kapitálu vyjmenovanými v článku 1 směrnice 88/361 jsou v příloze I uvedené směrnice v jejím bodě XI, nadepsaném „Osobní pohyb kapitálu“, konkrétně zmíněná diktáta a odkazy.

Vnitrostátní právní úprava

5 Článek 1 bod 1° zákoníku o dani z příjmu přijatého královskou vyhláškou č. 308 ze dne 31. března 1936 (*Belgisch Staatsblad* ze dne 7. dubna 1936, s. 2403), potvrzeného zákonem ze dne 4. května 1936 (*Belgisch Staatsblad* ze dne 7. května 1936, s. 3426, dále jen „zákoník“), stanoví, že daň se vypočte z celkové hodnoty pozůstalosti po zesnulém, kterou nabudou jeho dědicové, po odpůtu jeho dluhů.

6 Článek 111 zákoníku stanoví:

„Ke zjištění příliš nízkého ohodnocení souboru nebo části majetku z pozůstalosti, který se nachází na území Belgického království, deklarovaného za prodejní cenu může příjemce požadovat ocenění určitých majetkových hodnot, aniž jsou dotčeny jiné sankční prostředky stanovené v článku 105; v případě hmotných movitých předmětů se však toto právo na ocenění uplatní pouze na námořní loď a luny.“

7 Článek 137 první pododstavec bod 2° tohoto zákoníku stanoví, že promlčení nároku nastává ve vztahu „k požadavku týkajícího se ocenění majetkových hodnot, které jsou podrobeny takové kontrole, a ve vztahu k daním, úrokům a peněžitým pokutám v případě příliš nízkého ohodnocení určitých majetkových hodnot, po dvou letech, a ve vztahu k daním, úrokům a peněžitým pokutám v případě příliš nízkého ohodnocení majetkových hodnot, které nepodléhají ocenění, po deseti letech; promlčení lhůta začíná běžet ode dne podání daňového přiznání.“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka

8 Paní De Pinsun a pan Halley, rodi?e žalobc? v p?vodním ?ízení, zem?eli sou?asn? dne 6. prosince 2003. Sv? bydlišt? m?li v Tervuren (Belgie) a p?iznání k d?dické dani bylo podáno v Lovani.

9 Dne 16. srpna 2004 odvedli žalobci v p?vodním ?ízení ?ástky ve výši 16 milion? eur, dne 16. srpna 2005 pak ve výši 4 miliony eur jakožto zálohy na d?dické dan?.

10 Dne 7. listopadu 2005 podali žalobci v p?vodním ?ízení na da?ovém ú?ad? v Lovani dv? p?iznání k d?dické dani, z nichž jedno se týkalo poz?stalosti jejich otce a druhé poz?stalosti jejich matky.

11 K poz?stalosti pat?ila v obou p?ípadech polovina nedíln? spoluvlastn?ných 2 172 600 akcií na jméno spole?nosti Carrefour SA, jejíž sídlo se v dob? rozhodné z hlediska skute?ností p?vodního ?ízení nacházelo v Levallois-Perret (Francie), jakož i polovina nedíln? spoluvlastn?ných 2085 akcií téže spole?nosti na majitele. Žalobci v p?vodním ?ízení ohodnotili tyto akcie na jméno 28,31 eury za akcii, což odpovídá hodnot? na burze ke dni úmrtí jejich rodi?? po ode?tení snížení hodnoty ve výši 35 %.

12 Dopisem ze dne 20. února 2008 derde Ontvangkantoor van de Registratie Leuven (t?etí da?ový ú?ad Lova?) informoval žalobce v p?vodním ?ízení, že akcie musí být podle rozhodnutí úst?ední správy v Bruselu ze dne 29. ledna 2008 ohodnoceny 43,55 eury za akcii.

13 V žalob? podané k p?edkládajícímu soudu se žalobci v p?vodním ?ízení domáhají proml?ení požadavku orgánu belgické da?ové správy na ur?ení, že uvedené akcie na jméno byly ohodnoceny p?íliš nízko. Podp?rn? napadli hodnotu t?chto akcií stanovenou tímto správním orgánem.

14 Z p?edkládacího rozhodnutí vyplývá, že na základ? výkladu ?lánku 111 ve spojení s ?l. 137 prvním pododstavcem bodem 2 zákoníku je ocen?ní akcií na jméno uvedené v tomto ?lánku 111 možné u akcií t?ch spole?ností, které se nacházejí v Belgii. Akcie se považují za nacházející se v daném ?lenském stát?, pokud se v n?m nachází sídlo skute?ného vedení spole?nosti. Proml?ecí lh?ta pro ocen?ní akcií ?iní v tomto p?ípad? dva roky. U akcií spole?ností, jejichž sídlo skute?ného vedení se nachází mimo území Belgie, však takové ocen?ní není možné a tato lh?ta se zvyšuje na deset let.

15 Rechtbank van eerste aanleg te Leuven, domnívaje se, že ve sporu v p?vodním ?ízení vyvstaly otázky výkladu unijního práva, se rozhodl p?erušit ?ízení a p?edložit Soudnímu dvoru následující p?edb?žnou otázku:

„Je ?l. 137 první pododstavec bod 2° zákoníku [...] ve spojení s ?lánkem 111 téhož zákoníku, podle nichž ?iní proml?ecí lh?ta d?dické dan? z akcií na jméno dva roky, jestliže se sídlo skute?ného vedení spole?nosti nachází v Belgii, zatímco tato proml?ecí lh?ta ?iní deset let, jestliže se sídlo skute?ného vedení spole?nosti nenachází v Belgii, služitelný s ?lásky 26 [SFEU], 49 [SFEU], 63 [SFEU] a 65 [SFEU]?“

K p?edb?žné otázce

K otázce, o jakou svobodu ve v?ci v p?vodním ?ízení jde

16 Otázka položená p?edkládajícím soudem se týká ?lánek? 26 SFEU, 49 SFEU, 63 SFEU a 65 SFEU. Ve svých vyjád?eních p?edložených Soudnímu dvoru belgická vláda a Evropská komise

tvrdí, že pro p?vodní ?ízení jsou relevantní pouze ob? naposled uvedená ustanovení, tedy ta, která se týkají volného pohybu kapitálu.

17 V tomto ohledu z nyní již ustálené judikatury vyplývá, že pro ú?ely ur?ení, zda se na vnitrostátní právní p?edpisy vztahuje n?která ze svobod pohybu, je t?eba zohlednit p?edm?t dot?ených právních p?edpis? (rozsudky ze dne 24. kv?tna 2007, Holböck, C?157/05, Sb. rozh. s. I?4051, bod 22, a ze dne 17. září 2009, Glaxo Wellcome, C?182/08, Sb. rozh. s. I?8591, bod 36).

18 V p?vodním ?ízení je p?edm?tem sporné vnitrostátní právní úpravy stanovení lh?ty, po kterou lze provést ocen?ní akcií na jméno společnosti, jejíž sídlo skute?ného vedení se nachází mimo území Belgie, dochází-li k p?echodu akcií v d?sledku d?d?ní.

19 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že d?d?ní, jež spo?ívá v p?echodu majetku z?staveného zem?elou osobou na jednu ?i více osob, spadá do bodu XI p?ílohy I sm?rnice 88/361, nadepsaného „Osobní pohyb kapitálu“, p?edstavuje pohyb kapitálu ve smyslu ?lánku 63 SFEU, s výjimkou p?ípad?, kdy jsou prvky zakládající d?dictví omezeny hranicemi jediného ?lenského státu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 11. září 2008, Eckelkamp a další, C?11/07, Sb. rozh. s. I?6845, bod 39 a citovaná judikatura). Situace, o jakou se jedná ve v?ci v p?vodním ?ízení, kdy belgický rezident je akcioná?em společnosti, jejíž sídlo skute?ného vedení se nachází ve Francii, není v žádném p?ípad? ?ist? vnitrostátní situací.

20 Z toho vyplývá, že se na takovou v?c, jako je v?c v p?vodním ?ízení, použijí ustanovení Smlouvy o FEU týkající se volného pohybu kapitálu.

21 Je tedy t?eba mít za to, že podstatou otázky p?edkládajícího soudu je, zda ?lánek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úprav? ?lenského státu, která upravuje pro oblast d?dické dan? proml?ecí lh?tu, která se v p?ípad? oce?ování akcií na jméno liší v závislosti na tom, zda se sídlo skute?ného vedení emitující společnosti, jejímž byla zesnulá osoba akcioná?em, nachází v tomto ?lenském stát?, ?i nikoli.

K existenci omezení volného pohybu kapitálu

22 Je t?eba p?ipomenout, že opat?eními zakázanými podle ?l. 63 odst. 1 SFEU jako omezení pohybu kapitálu jsou zejména ta, která mohou odradit osoby, které nemají v tomto stát? bydlišt?, od investování v n?kterém ?lenském stát? nebo od toho, aby v tomto stát? takové investice ponechaly (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 22. ledna 2009, STEKO Industriemontage, C?377/07, Sb. rozh. s. I?299, body 23 a 24, a ze dne 31. b?ezna 2011, Schröder, C?450/09, Sb. rozh. s. I-0000, bod 30).

23 Pokud jde o právní úpravu dot?enou v p?vodním ?ízení, z p?edkládacího rozhodnutí vyplývá, že vede k rozlišování ve vztahu k proml?ecí lh?t? pro oce?ování akcií na jméno pro ú?ely zdan?ní poz?stalosti, založenému na tom, kde se nachází sídlo skute?ného vedení emitující společnosti, protože proml?ecí lh?ta pro oce?ování akcií emitovaných společností, jejíž sídlo skute?ného vedení se nachází v Belgii, ?iní dva roky, zatímco u akcií společnosti, jejíž sídlo skute?ného vedení se nachází v jiném ?lenském stát?, se tato proml?ecí lh?ta zvyšuje na deset let.

24 Použití této delší proml?ecí lh?ty na d?dice akcií společnosti, jejíž sídlo skute?ného vedení se nachází v jiném ?lenském stát? než v Belgickém království, je zp?sobilé odradit belgické rezidenty od investování v n?kterém ?lenském stát? nebo od toho, aby v tomto stát? ponechali investice do aktiv nacházejících se mimo tento ?lenský stát, nebo? jejich d?dicové se budou dlouhodob? nacházet v nejistot? ohledn? možnosti, že jim bude vym??ena da?.

25 Taková vnitrostátní právní úprava tedy představuje omezení volného pohybu kapitálu ve smyslu čl. 63 odst. 1 SFEU.

K odvodnění omezení volného pohybu kapitálu

26 Za účelem odvodnění omezení volného pohybu kapitálu uplatňuje belgická vláda úvahy týkající se nezbytnosti zajistit účinnost daňového dohledu na straně jedné a boje proti daňovým únikům na straně druhé.

27 Pokud jde o účinnost daňového dohledu, podle této vlády je třeba použít delší promlčecí lhůtu pro ohodnocení akcií společnosti nacházející se v jiném členském státě než v Belgickém království za účelem získání informací o nich.

28 Pokud jde o boj proti daňovým únikům, taková lhůta v případě zjištění příliš nízkého ocenění akcií společnosti umístěné v zahraničí poskytuje belgickým orgánům daňové správy možnost zahájit šetření, a pokud se zjistí, že předmetné akcie podléhaly zdanění vycházejícímu z příliš nízké částky, použít dodatečné zdanění.

29 Belgická vláda dále tvrdí, že taková právní úprava, jaká je předmětem převodního řízení, je nezbytná k napravení neexistence skutečné možnosti těchto správních orgánů získat informace o aktivech nacházejících se v jiném členském státě než v Belgickém království. Tato vláda konstatuje, že žádost o informace podanou na základě článku 2 směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti příjmů daní (Úř. věst. L 336, s. 15; Zvl. vyd. 09/001, s. 63), může členský stát podat pouze v případě, že má již od počátku dostatečné informace.

30 V tomto ohledu z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že boj proti daňovým únikům a nezbytnost zajistit účinnost daňového dohledu jsou naléhavými důvody obecného zájmu, které mohou odvodňovat omezení výkonu svobody pohybu zaručené Smlouvou o FEU (zejména stran boje proti daňovým únikům viz rozsudek ze dne 14. září 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, Sb. rozh. s. I-8203, bod 32, a k nezbytnosti zajistit účinnost daňového dohledu viz rozsudek ze dne 27. ledna 2009, Persche, C-318/07, Sb. rozh. s. I-359, bod 52).

31 Omezení volného pohybu kapitálu lze ovšem přijmout pouze za podmínky, že je způsobilé zaručit uskutečnění dotčeného cíle a nepřekročit meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (viz zejména rozsudek ze dne 28. října 2010, Établissements Rimbaud, C-72/09, Sb. rozh. s. I-10659, bod 33 a citovaná judikatura).

32 I kdyby vnitrostátní právní úprava dotčená v převodním řízení přispívala k uskutečnění cílů týkajících se nezbytnosti zajistit účinnost daňového dohledu a boje proti daňovým únikům, je třeba uvést, že taková právní úprava překračuje meze toho, co je k jejich dosažení nezbytné.

33 Z judikatury Soudního dvora týkající se lhůt na doměnění daní v případě, že jsou orgánům finanční správy zamlženy úspory nebo příjmy pocházející z těchto úspor, vyplývá, že je třeba odlišovat dva případy; první případ odpovídá situaci, kdy částky, které jsou zdanitelné, byly zamlženy a tyto orgány nemají k dispozici žádnou indicii umožňující zahájit šetření, a druhý případ se týká situace, kdy tyto orgány mají informace týkající se zdanitelných částek (rozsudek ze dne 11. června 2009, X a Passenheim-van Schoot, C-155/08 a C-157/08, Sb. rozh. s. I-5093, body 62 a 63).

34 V převodním řízení je nesporné, že předmetné akcie na jméno byly uvedeny v příznání k dědické dani, takže orgány daňové správy dotyčného členského státu měly k dispozici informace

týkající se těchto akcí. Právní úprava dotčená v původním řízení tak spadá pod druhý případ uvedený v předcházejícím bodě.

35 Pokud jde o druhý případ, Soudní dvůr v bodě 74 výše uvedeného rozsudku X a Passenheim-van Schoot rozhodl, že nemůže být odvodněná uplatnění prodloužené lhůty pro domnění daně členským státem, které nesmůže být konkrétně k tomu, aby bylo orgánům daňové správy tohoto členského státu umožněno náležitě využít mechanismy vzájemné pomoci mezi členskými státy, a ke kterému dojde, jakmile se dotčené zdanitelné částky nacházejí v jiném členském státě.

36 Jestliže orgány daňové správy jednoho členského státu mají k dispozici indicie, které jim umožňují obrátit se na příslušné orgány jiných členských států, ať již prostřednictvím vzájemné pomoci stanovené směrnicí 77/799, nebo vzájemné pomoci stanovené dvoustrannými dohodami, aby jim uvedené orgány sdělily informace nezbytné ke stanovení správné částky daně, pouhá skutečnost, že se dotčené zdanitelné částky nacházejí v jiném členském státě, neodvodňuje obecné uplatnění dodatečné lhůty pro domnění daně, která nijak nezávisí na době nezbytné k náležitěmu využití těchto mechanismů vzájemné pomoci (viz výše citovaný rozsudek X a Passenheim-van Schoot, bod 75).

37 V projednávaném případě se uvedená směrnice sice nevztahuje na dědické daně, avšak ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že se nezdá být vyloučeno, že belgické orgány daňové správy mohly za účelem určení hodnoty předmítných akcí použít jiné mechanismy vzájemné pomoci, mimo jiné zejména dohodu mezi Francií a Belgií o zamezení dvojího zdanění a úpravě určitých jiných otázek týkajících se dědické daně a registračních poplatků, podepsanou v Bruselu dne 20. ledna 1959.

38 Každopádně, jak správně uvedla Komise, za účelem určení hodnoty akcí společnosti kótovaných na burze, o jaké jde v původním řízení, nic nebrání belgickým orgánům daňové správy zahájit šetření s tím, že odkážou na kurz těchto akcí ke dni úmrtí jejich vlastníka buď v tisku, nebo na internetu. Jak ostatně vyplývá ze spisu předloženého Soudnímu dvoru, tyto orgány konec konců ocenily předmítné akcie v původním řízení na tomto základě více než dva roky po podání příznání k dědické dani.

39 Z toho vyplývá, že použití lhůty deseti let pro určení hodnoty akcí společnosti, jejíž sídlo skutečného vedení se nachází v jiném členském státě než Belgickém království, není odvodněné, neboť obecné uplatňování této lhůty nijak nezávisí na uplynutí doby nezbytné k účelnému využití těchto mechanismů vzájemné pomoci nebo jiných mechanismů umožňujících zjistit hodnotu těchto akcí.

40 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že na položenou otázku je třeba odpovědět tak, že článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená v původním řízení, která upravuje v oblasti dědické daně desetiletou promlčecí lhůtu pro oceňování akcí na jméno společnosti, jejímž byla zesnulá osoba akcionářem a jejíž sídlo skutečného vedení se nachází v jiném členském státě, zatímco tatáž lhůta činí dva roky v případech, kdy se sídlo skutečného vedení společnosti nachází v prvně uvedeném členském státě.

K nákladům řízení

41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená v původním řízení, která upravuje v oblasti daňové desetiletou promlčecí lhůtu pro oceňování akcií na jméno společnosti, jejímž byla zesnulá osoba akcionářem a jejíž sídlo skutečného vedení se nachází v jiném členském státě, zatímco tatáž lhůta činí dva roky v případech, kdy se sídlo skutečného vedení společnosti nachází v prvně uvedeném členském státě.

Podpisy.

* Jednací jazyk: nizozemština.